

ความสัมพันธ์ของความมากชนิดและองค์ประกอบชนิดของใบรโโifu ในชนิดของถินที่อยู่ที่แตกต่างกัน

วรรณพร เอี่ยมศรี¹, ณรงค์ วงศ์กันทรากร.¹, เอกพันธ์ ไกรจักร^{1*}

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ของความมากชนิดและองค์ประกอบชนิดใบรโโifu ในแต่ละชนิดของถินที่อยู่ของแปลงถาวรเข้าช่องเพื่อการศึกษานิเวศระบะยา จังหวัดตรัง โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการแบ่งชนิดของถินที่อยู่ โดยใช้การวิเคราะห์จัดกลุ่มจากข้อมูลของระดับความสูง ความลาดชัน ความโคง และพื้นที่หน้าตัดไม้ตันสามารถแบ่งชนิดของถินที่อยู่ได้ 4 พื้นที่ ได้แก่ หุบเขา ลาดชัน ไต้ลันเข้า และ สันเข้า โดยทั้ง 4 พื้นที่ได้ทำการสุ่มวางแปลงขนาด 10×10 ตารางเมตร โดยแต่ละแปลงทำการเก็บตัวอย่างของใบรโโifu จากทุกพื้นผิว ได้แก่ เปลือกไม้ หิน ดิน ซากไม้ใบไม้ และ เตาวัลย์ ตัวอย่างที่ได้จากการเก็บภาคสนามนำมาวิเคราะห์ชนิด พบใบรโโifu ทั้งหมด 77 ชนิดจัดอยู่ใน 42 กลุ่ม 24 วงศ์ จัดเป็นมอสส์ 49 ชนิด ลิเวอร์วีร์ต 27 ชนิด และออร์นวีร์ต 1 ชนิด จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าทั้ง 4 พื้นที่พบจำนวนชนิดของมอสส์มากที่สุด ทั้งลิเวอร์วีร์ตและออร์นวีร์ตพบเฉพาะในพื้นที่หุบเขาเท่านั้น อย่างไรก็ตามความมากชนิดและองค์ประกอบชนิดระหว่างชนิดของถินที่อยู่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: ใบรโโifu, ภูมิประเทศ, ชนิดถินที่อยู่, ความหลากหลาย

¹ภาควิชาพฤกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 50 ถนนรามคำแหง แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

*ผู้พนธ์ประจำงาน, e-mail: ekaphan.k@ku.th

Associations of Species Richness and Composition of Bryophytes to Different Habitat Types

Wannaporn Eiamsri¹, Narong Wongkantrakorn¹, Ekaphan Kraichak^{1*}

Abstract

The goal of this study was to find associations of species richness and composition of bryophytes with different habitat types in Khao Chong Forest Dynamic Plot, Trang Province. The plot was divided into 4 habitat types, based on the cluster analysis of elevation, slope, convexity and basal area. The four habitats included valley, slope, below-ridge and ridge. In each habitat type, ten random plots of 10×10 square meters were chosen. In each sampling plot, the samples of bryophytes were collected from various substrates, including trees, rock, soil, logs, leaves, and lianas. The samples were identified to the species level. A total of 77 species, belonging to 42 genera, and 24 families of bryophytes were found. This included 49 species of mosses, 27 species of liverworts, and 1 species of hornworts. In all four habitat types, the number of moss species was higher than liverworts, and thalloid liverworts and hornworts only occurred in the valley. However, there was no significant difference in species richness and composition among the four habitat types.

Keywords: Bryophyte, Diversity, Habitat Type, Topography

---

¹Department of Botany, Kasetsart University, 50 Ngamwongwan Road, Ladyao, Chatuchak, Bangkok, 10900 Thailand

*Corresponding author, e-mail: ekaphan.k@ku.th

บทนำ

ไบรโอลไฟต์เป็นพืชไม่มีท่อลำเลียง แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นอสส์ ลิเวอร์วิร์ต และออร์นเวิร์ต ทั่วโลกมีรายงานไว้มากกว่า 15,000 ชนิด [1] แม้ว่าไบรโอลไฟต์เป็นพืชขนาดเล็ก แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของความหลากหลายทางชีวภาพของโลก และมีบทบาทสำคัญต่อระบบนิเวศในหลาย ๆ ด้าน [2] ความหลากหลายและองค์ประกอบชนิดของไบรโอลไฟต์มักจะสอดคล้องกับความหลากหลายของที่อยู่อาศัย โดยที่ความหลากหลายของชนิดของถิ่นที่อยู่ (habitat type) ที่มากขึ้นจะส่งผลให้จำนวนชนิดของไบรโอลไฟต์มากขึ้นไปด้วย [3, 4] ซึ่งผลของชนิดของถิ่นอาศัยนี้ได้รับการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ในไบรโอลไฟต์ในเขตตอบอุ่นเพราะเป็นเขตที่มีปริมาณชีวมวลของไบรโอลไฟต์สูงและพืชที่มีความโดดเด่นในหลายระบบนิเวศ ในเขตตอบอุ่น [5–8]

ป่าฝนเขตร้อน (tropical rainforest) เป็นบริเวณที่มีความหลากหลายของไบรโอลไฟต์สูงแห่งหนึ่ง โดยมีจำนวนชนิดประมาณ 25-30% ของไบรโอลไฟต์ที่พบทั่วโลก และไบรโอลไฟต์ที่พบในป่าฝนเขตร้อนของเอเชียมีความหลากหลายของสกุลและวงศ์มากกว่าในป่าฝนเขตร้อนของอเมริกาและแอฟริกา [9] โดยรายงานว่าไบรโอลไฟต์ในป่าฝนเขตร้อนมักมีความสัมพันธ์กับความชื้นในอากาศและปริมาณน้ำฝน [10] ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับลักษณะภูมิประเทศ (topography) เช่น ระดับความสูง ความลาดชัน และทิศด้านลาด [11, 12] สำหรับประเทศไทย มีการศึกษาเกี่ยวกับผลของการสูงจากระดับทะเลและสภาพพื้นที่ต่อจำนวนชนิดและองค์ประกอบชนิดของไบรโอลไฟต์ในบางพื้นที่ของประเทศไทย [13, 14] แต่ยังไม่เคยมีการศึกษาความสัมพันธ์ของชนิดของถิ่นที่อยู่ตามลักษณะภูมิประเทศกับความหลากหลายชนิดและองค์ประกอบของไบรโอลไฟต์ในแต่ละพื้นที่

ดังนั้นในการศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางภูมิประเทศกับจำนวนชนิดและองค์ประกอบชนิดของไบรโอลไฟต์ในบริเวณพื้นที่แปลงการเพื่อการศึกษาพลาตต์ของป่า เข้าช่อง (Khao Chong Forest Dynamics Plot) จังหวัดตรัง เนื่องจากมีข้อมูลพื้นฐานทั้งด้านไม้ยืนต้นและลักษณะทางภูมิประเทศโดยละเอียด [15] โดยได้นำลักษณะภูมิประเทศต่างๆ รวมถึงพื้นที่หน้าตัดของไม้ตัน (basal area) มาใช้ในการจัดจำแนกพื้นที่ตามชนิดของถิ่นที่อยู่ และสำรวจจำนวนและองค์ประกอบชนิดของไบรโอลไฟต์ในแต่ละพื้นที่ โดยมีสมมติฐานว่าชนิดของถิ่นที่อยู่ที่ต่างกันจะส่งผลให้มีความหลากหลายชนิดและองค์ประกอบชนิดแตกต่างกันออกไป

วิธีการศึกษา

พื้นที่ศึกษา

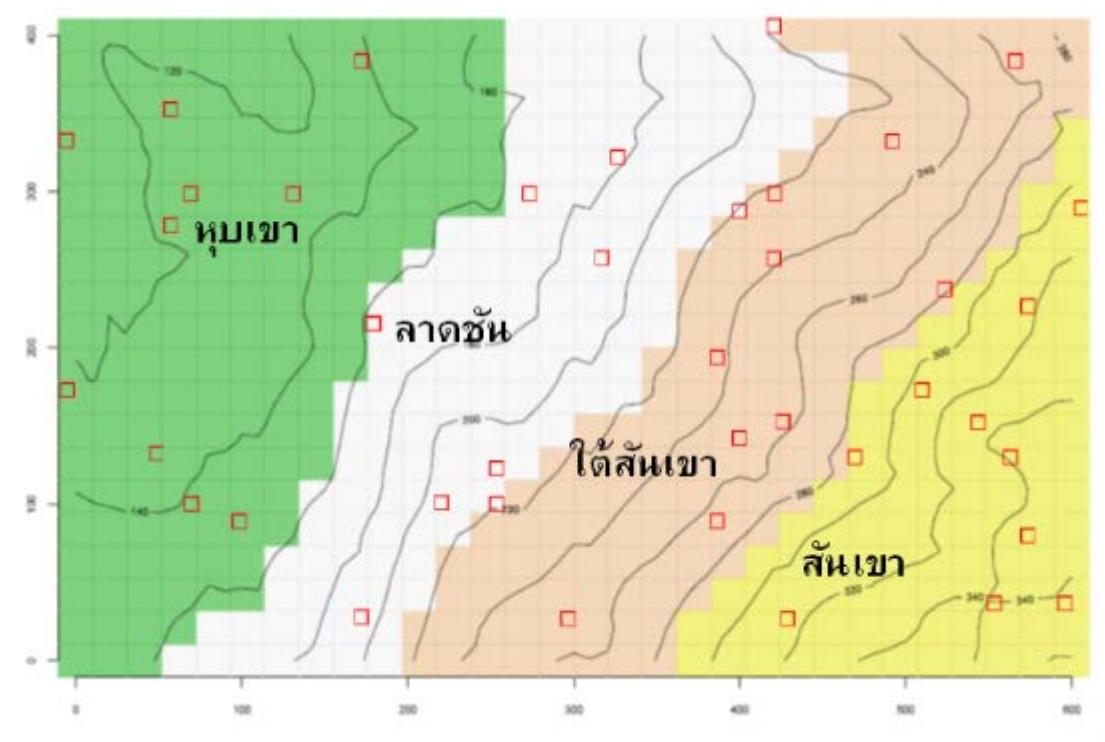
พื้นที่แปลงการเพื่อการศึกษาพลาตต์ป่าไม้ เข้าช่อง ตำบลช่อง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง มีพื้นที่ทั้งหมด 24 เอกตรี มีไม้ยืนต้นที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า 1 เซนติเมตร จำนวน 151,910 ต้น จากประมาณ 665 ชนิด ที่มีการติดตามการเติบโตรายตันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 จนถึงปัจจุบัน [15]

การศึกษานี้แบ่งพื้นที่ศึกษาออกเป็น 4 ชนิดที่อยู่ (habitat types) ได้แก่ หุบเขา ลาดชัน ใต้สันเข้า และ สันเข้า ด้วยเทคนิค k-means clustering [16] ด้วยฟังก์ชัน “kmeans” ในโปรแกรม R เวอร์ชัน 3.5.1 [17] โดยใช้ข้อมูลของระดับความสูง (elevation) ความลาดชัน (slope) ความโค้ง (convexity) และพื้นที่หน้าตัดของไม้ตันในแต่ละแปลงย่อย 10×10 ตารางเมตร เป็นข้อมูลในการแบ่ง ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการแบ่งชนิดของถิ่นที่อยู่ในการศึกษา ก่อนหน้านี้ [18] ที่ใช้ข้อมูลในลักษณะเดียวกันในการแบ่งชนิดของถิ่นที่อยู่ เนื่องจากการแบ่งที่ใช้สภาพภูมิประเทศหลายตัวแปรประกอบกัน สะท้อนถึงความแตกต่างในพื้นที่ทั้งในด้านราชอาหารในดินและองค์ประกอบของไม้ตันในแต่ละพื้นที่ (ภาพ 1, ตาราง 1) โดยแต่ละชนิดของถิ่นที่อยู่มีลักษณะสำคัญที่แตกต่างกันดังนี้

พื้นที่หุบเขา (valley) มีความสูงจากระดับทะเลและความความลาดชันน้อยที่สุด เป็นบริเวณที่ต้นไม้ใหญ่จำนวนมากและลำธารลัดเลาะไหลผ่านสับการโขดหิน จึงมีอุณหภูมิค่อนข้างต่ำกว่าและมีความชื้นสูงกว่าเมื่อเทียบกับชนิดอื่น ๆ อีกทั้งมีลักษณะพื้นผิว (substrate) ที่หลักหลาຍกว่าด้วย

พื้นที่ลาดชัน (slope) และ พื้นที่ใต้สันเข้า (below-ridge) มีลักษณะใกล้เคียงกัน กล่าวคือ เป็นพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับทะเลปานกลางในพื้นที่ศึกษา แต่มีความลาดชันมาก ต้นไม้ที่ปกคลุมเป็นต้นไม้ขนาดเล็กกว่าบริเวณอื่น ๆ อุณหภูมิสูงและความชื้นต่ำ ความแตกต่างคือบริเวณพื้นที่ลาดชันมีปริมาณชาไบไม้ (litter fall) ปกคลุมหนากว่าบริเวณพื้นที่ใต้สันเข้า ที่มักพบพื้นที่ที่ถูกกระบวนการด้วยการไหลของดิน (landslide) สับกับบริเวณที่ปกคลุมด้วยชาไบไม้ มีปริมาณแสงมากกว่าบริเวณหุบเขาและสันเข้าเนื่องจากความสูงและการปกคลุมของเรือนยอดที่น้อยกว่า

พื้นที่สันเข้า (ridge) เป็นพื้นที่ที่ความสูงที่สุด มีความลาดชันมากในบางบริเวณ อุณหภูมิไม่สูงเท่าบริเวณที่ลาดชัน และสันเข้าเนื่องจากมีลมพัดผ่านและการปกคลุมเรือนยอดที่สูงกว่า ความชื้นต่ำนี้องจากไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติให้ผ่านในบริเวณนี้ ปริมาณแสงส่องส่องถึงสูงกว่าบริเวณหุบเขา เนื่องจากต้นไม้ในถิ่นอาศัยนี้มีขนาดใหญ่ ขึ้นอยู่ห่างกันทำให้มีช่องว่างระหว่างต้นให้แสงส่องลงมาถึงได้มากกว่า

ภาพ 1 พื้นที่ทั้ง 4 ตามลักษณะถิ่นที่อยู่อาศัยในแปลงศึกษานิเวศวิทยาระยะยาว

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยของระดับความสูง (elevation) ความโค้ง (convexity) ความลาดชัน (slope) และพื้นที่หน้าตัด (basal area) ของไม้ต้นในแต่ละแปลง 10x10 ตารางเมตร ที่ถูกจำแนกไปอยู่ในแต่ละพื้นที่ตามวิธี k-means clustering

ชนิดของถิ่นที่อยู่ (habitat type)	ระดับความสูง (elevation)	ความโค้ง (convexity)	ความลาดชัน (slope)	พื้นที่หน้าตัด (basal area)
ทุบเขา	136.24	-0.35	16.87	1.49
ลาดชัน	187.38	-0.27	24.98	1.26
ได้สันเขา	245.70	-0.39	28.60	1.25
สันเขา	316.90	0.57	29.79	1.53

การเก็บตัวอย่างและการระบุชนิด

ในแต่ละพื้นที่วางแผนย่อยขนาด 10x10 ตารางเมตร จำนวน 10 แปลง เพื่อเป็นตัวแทนของพื้นที่นั้น ๆ โดยใช้ การสุ่มจากแปลงย่อยขนาด 10 x 10 ตารางเมตร ที่มีอยู่แล้วจำนวน 600 แปลงจากการกำหนดพื้นที่ของแปลงทำการเพื่อ การศึกษาพัฒนาของป่าไม้ เพื่อที่จะใช้สามารถเชื่อมโยงกับข้อมูลความสูง ความชัน ของพื้นที่และข้อมูลประชากรไม้ต้นที่มี การเก็บข้อมูลมาอย่างต่อเนื่องกว่า 20 ปี [18] ในแต่ละแปลงย่อย 10x10 ตารางเมตร มีการเก็บตัวอย่างของใบรือไฟต์จาก พื้นผิว (substrate) ต่างๆ ได้แก่ เปลือกไม้ หิน ดิน ซากไม้ ใบไม้ และเถาวัลย์ เพื่อให้ครอบคลุมถ้วนอาณาจักรทั้งหมดของ ใบรือไฟต์ตามหลักการเก็บตัวอย่างแบบพรรณพุกษชาติ (floristic sampling) [19] โดยตัวอย่างใบรือไฟต์ในกลุ่มมosses ที่ ถูกเก็บมาจากภาคสนามจะนำไปบอนแห้งที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 24 ชั่วโมงเพื่อรักษาสภาพและจัดทำ ตัวอย่างพรรณไม้แห้ง ส่วนที่เหลือที่เป็น หัลลอดดิลิเวอร์ร์ตและออร์นเวิร์ตนำไประบุชนิดก่อนนำไปบอน เพื่อไม่ให้สูญเสีย ลักษณะทั่วไปบางอย่างที่จำเป็นต่อการระบุชนิด เช่น ลักษณะของหยอดน้ำมัน (oil body) และจำนวนคลอโรพลาสต์ในเซลล์

หลังจากนั้นนำตัวอย่างแห้งไปศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์ stereomicroscope และกล้องจุลทรรศน์เลนส์ประกอบเพื่อทำการ ระบุชนิด โดยใช้คู่มือ Guide to the Liverworts and Hornworts of Java [20] และ Mosses of the Philippines [21] เป็น เอกสารหลักในการระบุสกุลประกอบกับเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อระบุชนิดในแต่ละสกุล ซึ่งวิทยาศาสตร์และการจัด จำแนกตามสกุลและวงศ์ยึดตามการจำแนกของ Goffinet & Buck [22] สำหรับมosses และ Söderstörm et al. [23] สำหรับ ลิเวอร์ร์เวิร์ตและออร์นเวิร์ต

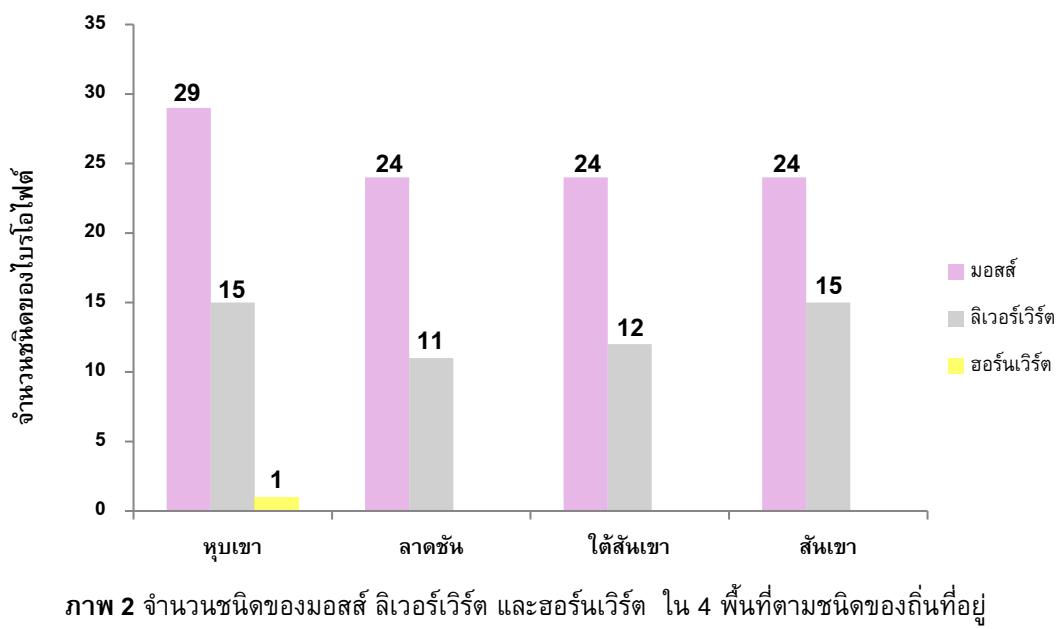
การวิเคราะห์ทางสถิติ

เพื่อเปรียบเทียบจำนวนชนิดของใบรือไฟต์ที่พบในแต่ละแปลงย่อยในแต่ละพื้นที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ของจำนวนชนิด กำหนดให้ $P \leq 0.05$ เป็นระดับที่บ่งบอกถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และวิเคราะห์ความแตกต่างขององค์ประกอบชนิดด้วย hierarchical clustering analysis ด้วยวิธี complete linkage และ ระยะห่าง (distance) แบบ Jaccard ซึ่งมีความหมายสมกับข้อมูลแบบพบหรือไม่พบ (presence/absence) [24] การ วิเคราะห์ทางสถิติทั้งหมดใช้โปรแกรม R เวอร์ชัน 3.5.1 [17]

ผลการศึกษา

ความหลากหลาย (Species Richness)

จากการศึกษาไบร์โอล่าไฟต์ในแปลงศึกษานิเวศระยะยาวเข้าช่อง จังหวัดตรัง พบไบร์โอล่าไฟต์ทั้งหมด 77 ชนิด จัดอยู่ใน 42 สกุล 24 วงศ์ โดยในพื้นที่หุบเขาพบ 45 ชนิด (มอสส์ 29 ชนิด ลิเวอร์วีร์ต 15 ชนิด ออร์นวีร์ต 1 ชนิด) พื้นที่ลาดชันพบ 35 ชนิด (มอสส์ 24 ชนิด ลิเวอร์วีร์ต 11 ชนิด) พื้นที่ได้สันเข้าพบ 36 ชนิด (มอสส์ 24 ชนิด ลิเวอร์วีร์ต 12 ชนิด) และพื้นที่สันเข้าพบ 39 ชนิด (มอสส์ 24 ชนิด ลิเวอร์วีร์ต 15 ชนิด) ซึ่งในทุกพื้นที่มีจำนวนชนิดของมอสส์มากกว่าลิเวอร์วีร์ต และพบออร์นวีร์ตเฉพาะพื้นที่หุบเข้าเท่านั้น (ภาพ 2, ตาราง 2)

ภาพ 2 จำนวนชนิดของมอสส์ ลิเวอร์วีร์ต และออร์นวีร์ต ใน 4 พื้นที่ตามชนิดของถิ่นที่อยู่

จากการเปรียบเทียบจำนวนชนิดของไบร์โอล่าไฟต์ต่อแปลงในแต่ละพื้นที่ พบร่วมกัน 7-18 ชนิด มีค่ากลางเท่ากับ 12.5 ชนิด เฉลี่ย 12 ชนิดต่อแปลง พื้นที่ลาดชันพบ 3-17 ชนิด มีค่ากลางเท่ากับ 6.5 ชนิด เฉลี่ย 8 ชนิดต่อแปลง พื้นที่ได้สันเข้าพบ 5-17 ชนิด มีค่ากลางเท่ากับ 10 ชนิด เฉลี่ย 10 ชนิดต่อแปลง และพื้นที่สันเข้าพบ 3-17 ชนิด มีค่ากลางเท่ากับ 9 ชนิด เฉลี่ย 9 ชนิดต่อแปลง จำนวนชนิดของไบร์โอล่าไฟต์ที่พบระหว่างพื้นที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ANOVA, P=0.2773, ภาพ 3)

เมื่อจำแนกตามลำดับทางอนุกรมวิธาน พบร่วมกัน 45 ชนิด 31 สกุล 20 วงศ์ พื้นที่ลาดชันมี 35 ชนิด 21 สกุล 11 วงศ์ พื้นที่ได้สันเข้ามี 36 ชนิด 21 สกุล 13 วงศ์ และพื้นที่สันเข้ามี 39 ชนิด 23 สกุล 13 วงศ์ (ภาพ 4)

ตาราง 2 บัญชีรายชื่อของไบโอดิฟเตอร์ที่พบบนพื้นที่และพื้นผิวที่ขึ้นในแปลงศึกษาพlovatป่าไม้เข้าซ่อง จังหวัดตรัง

กลุ่ม	วงศ์	ชนิด	พื้นที่ (habitat type)				พื้นผิวที่ขึ้น (substrate)				
			หุบเขา	ลาดชัน	ไตสัน เขา	สันเขา	เปลือกไม้	หิน	เกาวัลย์	ขอนไม้	ดิน
มอสส์	Bartramiaceae	<i>Philonotis roylei</i> (Hook.f) Mitt.			X		X	X			
	Calympaceae	<i>Arthrocormus schimperi</i> (Dozy & Molk.) Dozy & Molk.	X				X				
		<i>Calympere afzelii</i> Sw.		X	X		X			X	
		<i>Calympere dozyanum</i> Mitt.	X				X	X			
		<i>Calympere graeffeanum</i> Müll.		X	X		X	X			
		<i>Calympere lonchophyllum</i> Schwägr.	X				X				
		<i>Calympere moluccense</i> Schwägr.	X	X	X		X			X	
		<i>Calympere tahitense</i> (Sull.) Mitt.	X				X		X	X	
		<i>Calympere tenerum</i> Müll	X			X	X			X	
		<i>Exostatum blumei</i> (Nee ex Hampe) L.T. Ellis	X				X				
		<i>Leucophanes octoblepharoides</i> Brid.	X	X		X	X	X		X	
		<i>Mitthyridium cf. flavum</i> (C. Müll.) H.Rob.		X			X				
		<i>Mitthyridium repens</i> (Harv.) H.Rob.	X	X		X	X				
		<i>Octoblepharum albidum</i> Hedw.	X				X				
Diphysciaceae		<i>Syrrhopodon albovaginatus</i> Schwägr.	X	X		X	X			X	
		<i>Syrrhopodon croceus</i> Mitt.	X				X				
		<i>Diphyscia mucronifolium</i> Mitt.				X		X			
Erpodiaceae		<i>Erpodium mangiferae</i> Müll. Hal.				X				X	
		<i>Fissidentaceae</i>									X
		<i>Fissidens anomalous</i> Mont.		X		X	X				
		<i>Fissidens flabellulus</i> Thwait. & Mitt.	X	X	X	X		X		X	

ตาราง 2 บัญชีรายชื่อของไบโอไฟต์ที่พบบนพื้นที่และพื้นผิวที่ขึ้นในแปลงศึกษาพลาตป่าไม้เข้าซ่อง จังหวัดตรัง (ต่อ)

กลุ่ม	วงศ์	ชนิด	พื้นที่ (habitat type)				พื้นผิวที่ขึ้น (substrate)					
			ทุ่นเข้า	ลาดชัน	ได้สัน เข้า	สันเข้า	เปลือกไม้	หิน	เกาวัลย์	ขอนไม้	ดิน	ใบไม้
มosses	Fissidentaceae	<i>Fissidens flaccidus</i> Mitt.	X	X								X
		<i>Fissidens gardneri</i> Mitt.				X		X			X	
		<i>Fissidens hollianus</i> Dozy & Molk.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
		<i>Fissidens javanicus</i> Dozy & Molk.	X	X	X	X		X				
		<i>Fissidens serratus</i> Müller Hal.		X	X	X	X				X	
		<i>Fissidens zollingeri</i> Mont.		X	X					X	X	
	Funariaceae	<i>Entosthodon physcomitrioides</i> (Mont.) Mitt.				X						X
		<i>Bryocrumia</i> sp.		X	X			X				
		<i>Ectropothecium cf. falciforme</i> (Dozy & Molk.) Jaeger	X	X	X	X	X	X	X	X		
		<i>Taxiphyllum taxirameum</i> (Mitt.) Fleisch			X			X				
		<i>Vesicularia montagnei</i> (Schimp.) Broth.			X			X			X	
	Meteoriaceae	<i>Vesicularia reticulata</i> (Dozy & Molk) Broth.				X		X				
		<i>Papillaria</i> sp.	X	X	X	X	X	X				
		<i>Plagiomnium succulentum</i> (Mitt.) T.J. Kop.	X		X			X				
	Neckeraceae	<i>Homaliodendron exiguum</i> (Bosch & Sande Lac.) M. Fleisch.	X	X	X	X	X	X				
		<i>Pinnatella microptera</i> (C.M.) Fleisch.		X	X		X					
	Orthotrichaceae	<i>Macromitrium tylostomum</i> Mitt.	X	X							X	
	Pilotrichaceae	<i>Callicostella papilata</i> (Mont.)	X		X	X					X	
	Pylaisiadelpheaceae	<i>Taxithelium alare</i> Broth.			X	X		X			X	
		<i>Taxithelium bakeri</i> Broth.			X	X		X			X	

ตาราง 2 บัญชีรายชื่อของไบโอไฟต์ที่พบบนพื้นที่และพื้นผิวที่ขึ้นในแปลงศึกษาพlovatป่าไม้เข้าซ่อง จังหวัดตรัง (ต่อ2)

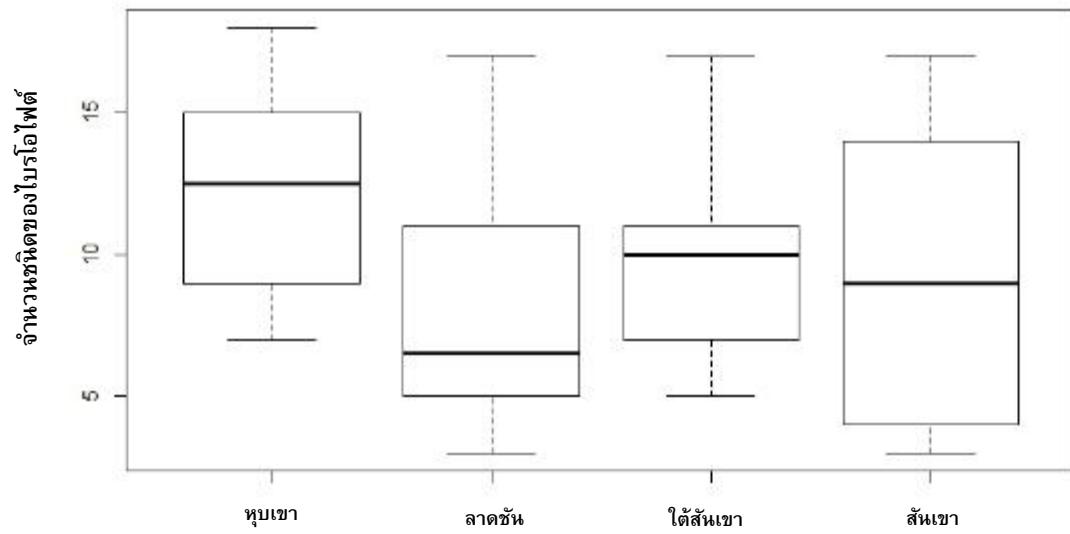
กลุ่ม	วงศ์	ชนิด	พื้นที่ (habitat type)				พื้นผิวที่ขึ้น (substrate)					
			หมูเข้า	ลาดชัน	ได้สัน เข้า	สันเข้า	เปลือกไม้	หิน	เก้าอี้	ขอนไม้	ดิน	ใบไม้
มosses	Pylaisiadelphaceae	<i>Taxithelium gottscheanum</i> (Hampe ex Müll. Hal.) Broth.	X	X	X	X	X	X		X	X	
	Sematophyllaceae	<i>Acanthorrhynchium papilatum</i> (Harv.) M. Fleisch.	X	X			X			X		
		<i>Trichosteleum boschii</i> (Dozy&Molk.)				X				X		
		<i>Trichosteleum saprophylophilum</i> (Müll. Hal.) Tan, Schofield & Ramsay				X		X				
	Sympyodontaceae	<i>Sympyodon pygmaeus</i> (Broth.) S.He & Snider	X						X			
	Thuidiaceae	<i>Pelekium investe</i> (Mitt.) A. Touw	X	X	X			X				
		<i>Thuidium cf. contortulum</i> (Mitt.)	X		X			X				
		<i>Thuidium cymbifolium</i> (Dozy & Molk.)	X					X		X		
		<i>Thuidium plumulosum</i> (Dozy & Molk.)	X	X	X	X	X	X		X	X	
ลิวอร์เริร์ต	Aneuraceae	<i>Riccardia graeffei</i> (Steph.) Hewson.	X					X		X		
	Dumontieraceae	<i>Dumontiera hirsuta</i> (Sw.) Nees	X					X				
	Frullaniaceae	<i>Frullania sinuata</i> Sande Lac.	X				X					
	Lejeuneaceae	<i>Acrolejeunea fertilis</i> (Reinw. et.al.) Schiffn.	X				X					
		<i>Cololejeunea cf. ficalis</i> (Herzog) Piippo				X				X		
		<i>Cololejeunea floccosa</i> (Lehm. & Lindenb.)	X	X		X	X					
		<i>Cololejeunea goebelii</i> (Gottsche ex K.I. Goebel) Schiffn.			X							X
		<i>Cololejeunea grossepapillosa</i> (Horik.) N. Kitag.		X			X					

ตาราง 2 บัญชีรายชื่อของไบโอไฟต์ที่พบบนพื้นที่และพื้นผิวที่ขึ้นในแปลงศึกษาพlovatป่าไม้เข้าช่อง จังหวัดตรัง (ต่อ3)

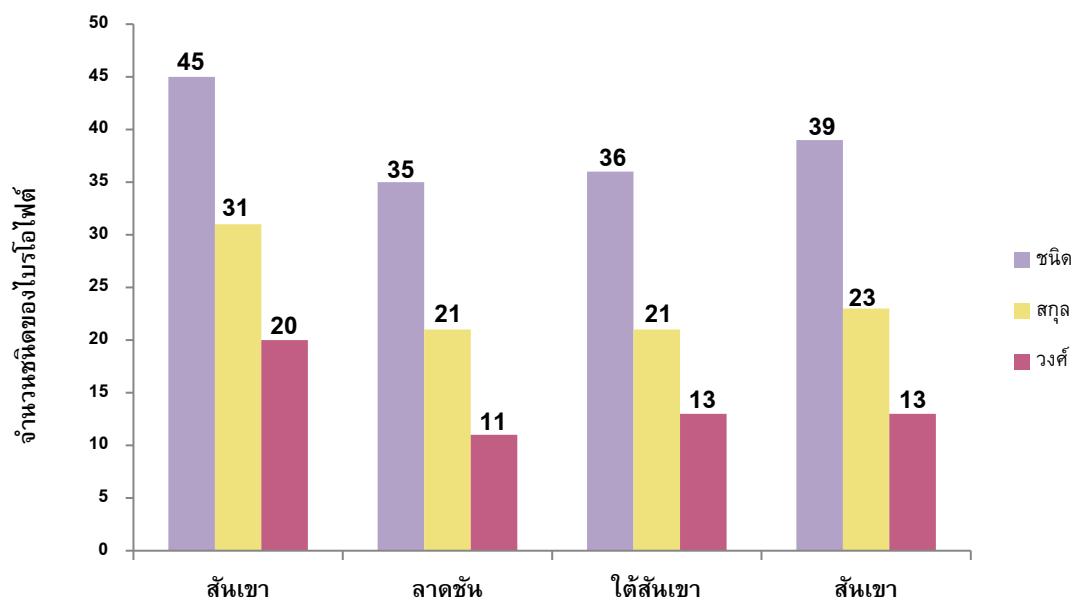
กลุ่ม	วงศ์	ชนิด	พื้นที่ (habitat type)				พื้นผิวที่ขึ้น (substrate)				
			หุบเขา	ลาดชัน	ใต้สัน เขา	สันเขา	เปลือกไม้	หิน	เกาวัลย์	ขอนไม้	ดิน
ลิวอร์เวร์ต	Lejeuneaceae	<i>Cololejeunea lanciloba</i> Steph.	X	X	X	X			X		X
		<i>Cololejeunea lignicola</i> Tixier		X	X	X				X	X
		<i>Cololejeunea planissima</i> (Mitt.) Abeyw.		X	X	X	X				X
		<i>Cololejeunea spinosa</i> (Horik.) Pandé & R.N. Misra			X	X				X	
		<i>Cololejeunea tenella</i> Benedix.			X						X
		<i>Drepanolejeunea angustifolia</i> (Mitt) Grolle.		X		X	X				
		<i>Lejeunea anisophylla</i> Mont.	X	X	X	X	X	X	X	X	X
		<i>Lejeunea cocoes</i> Mitt.	X			X	X				
		<i>Lejeunea papilionacea</i> Steph.				X	X				
		<i>Lopholejeunea eulopha</i> (Taylor) Steph.	X	X			X			X	
		<i>Lopholejeunea subfusca</i> (Nees) Schiffn.			X	X	X				
		<i>Mastigolejeunea humilis</i> (Gottsche) Schiffn.			X					X	
		<i>Mastigolejeunea repleta</i> (Taylor) A.Evans				X				X	
		<i>Microlejeunea punctiformis</i> (Taylor) Steph.	X	X		X	X				

ตาราง 2 บัญชีรายชื่อของไบโอไฟต์ที่พบบนพื้นที่และพื้นผิวที่ขึ้นในแปลงศึกษาพlovัตป่าไม้เข้าซ่อง จังหวัดตรัง (ต่อ4)

กลุ่ม	วงศ์	ชนิด	พื้นที่ (habitat type)				พื้นผิวที่ขึ้น (substrate)				
			หุบเขา	ลาดชัน	ใต้สัน เขา	สันเขา	เปลือกไม้	หิน	เกาวัลย์	ขอนไม้	ดิน
ลิวอร์เวิร์ต	Lophocoleaceae	<i>Heteroscyphus argutus</i> (Nees) Schiffn.	X	X	X	X		X		X	
		<i>Heteroscyphus coalitus</i> (Hook.) Schiffn.	X	X	X	X	X	X		X	
	Pallaviciniaceae	<i>Pallavicinia lyellii</i> (Hook.)	X					X			
	Radulaceae	<i>Radula anceps</i> Sande-Lac.	X		X		X	X			
		<i>Radula javanica</i> Gottsche.	X				X				
สอร์ฟเวิร์ต	Anthocerotaceae	<i>Megaceros flagellaris</i> (Mitt.) Steph.	X					X			

ภาพ 3 การกระจายของจำนวนชนิดของไบรโอลิฟต์ต่อแปลงยี่อยู่ในแต่ละชนิดของกินที่อยู่

ภาพ 4 จำนวนชนิด สกุล และวงศ์ ของไบรโอลิฟต์ที่พบใน 4 พื้นที่

องค์ประกอบชนิด (Species composition)

จากการศึกษาจำนวนชนิดของใบรโหรโอลีฟต์ในแต่ละพื้นที่ พบว่ามีทั้งหมด 12 ชนิด ที่พบทั้ง 4 พื้นที่ พบเฉพาะพื้นที่หุบเขา 16 ชนิด พื้นที่หุบเขาและพื้นที่ลาดชัน 4 ชนิด พื้นที่หุบเขาและได้สันเข้า 3 ชนิด พื้นที่หุบเขา พื้นที่ลาดชัน และพื้นที่ได้สันเข้า 2 ชนิด พื้นที่หุบเขา พื้นที่ลาดชันและพื้นที่สันเข้า 5 ชนิด พื้นที่ลาดชัน 2 ชนิด พื้นที่ลาดชันและสันเข้า 2 ชนิด พื้นที่ได้สันเข้า 6 ชนิด พื้นที่ได้สันเข้าและพื้นที่สันเข้า 4 ชนิด พื้นที่สันเข้า 10 ชนิด (ภาพ 5) โดยมีชนิดเด่นและชนิดที่พบเฉพาะในแต่ละพื้นที่ดังนี้

ชนิดเด่นที่พบในพื้นที่หุบเขา ได้แก่ *Calympères tahitense*, *Ectropothecium cf.falciforme*, *Fissidens hollianus*, *Homaliodendron exiguum*, *Lopholejeunea euplopha*, *Papillaria* sp. และ *Taxithelium gottscheanum*

ชนิดเด่นที่พบริเวณพื้นที่ลาดชัน ได้แก่ *Fissidens flabellulus*, *Heteroscyphus coalitus*, *Papillaria* sp., *Taxithelium gottscheanum* และ *Thuidium plumulosum*

ชนิดเด่นที่พบในพื้นที่ได้สันเข้า ได้แก่ *Ectropothecium cf.falciforme*, *Fissidens hollianus*, *Fissidens javanicus*, *Heteroscyphus argutus*, *Heteroscyphus coalitus*, *Papillaria* sp., *Taxithelium gottscheanum* และ *Thuidium plumulosum*

ชนิดเด่นที่พบในพื้นที่สันเข้า ได้แก่ *Ectropothecium cf.falciforme*, *Fissidens hollianus*, *Papillaria* sp., *Taxithelium alare*, *Taxithelium bakeri* และ *Taxithelium gottscheanum*

ชนิดที่พบเฉพาะพื้นที่หุบเขา ได้แก่ *Acrolejeunea fertilis*, *Arthrocomus shimpéri*, *Calympères dozyanum*, *Calympères ionchophyllum*, *Calympères tahitense*, *Dumontiera hirsuta*, *Frullania sinuata*, *Megaceros flagellaris*, *Octoblepharum albidum*, *Pallavicinia lyellii*, *Radula javanica*, *Riccardia graeffei*, *Sympyodon pygmaeus*, *Thuidium cymbifolium*, *Syrrhopodon croceus* และ *Exostratum blumei*

ชนิดที่พบเฉพาะพื้นที่ลาดชัน ได้แก่ *Cololejeunea grossepapillosa* และ *Mitthyridium cf.flavum*

ชนิดที่พบเฉพาะพื้นที่ได้สันเข้า ได้แก่ *Cololejeunea tenella*, *Mastigolejeunea humilis*, *Philonotis roylei*, *Taxiphyllum taxirameum*, *Vesicularia montagnei* และ *Cololejeunea goebelii*

ชนิดที่พบเฉพาะพื้นที่สันเข้า ได้แก่ *Diphyscium mucronifolium*, *Entosthodon physcomitrioides*, *Erpodium mangiferae*, *Fissidens gardneri*, *Lejeunea papilionacea*, *Mastigolejeunea repleta*, *Trichosteleum boschii*, *Trichosteleum saprophyticum*, *Vesicularia reticulata* และ *Cololejeunea cf.ficilis*

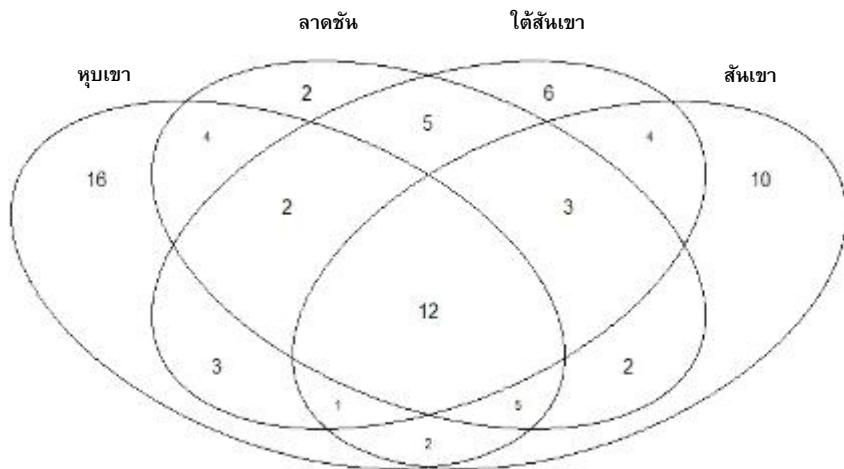
การวิเคราะห์องค์ประกอบชนิดด้วย hierarchical clustering analysis แสดงให้เห็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้เป็น 4 กลุ่ม ที่ระดับความแตกต่างสัมพัทธ์ (relative dissimilarity index) เท่ากับ 0.9 ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีทั้งหมด 8 แปลง ประกอบด้วย แปลงที่ 1 3 4 5 10 จากพื้นที่ลาดชัน แปลงที่ 1 6 จากพื้นที่ได้สันเข้า และ แปลงที่ 10 จากพื้นที่สันเข้า

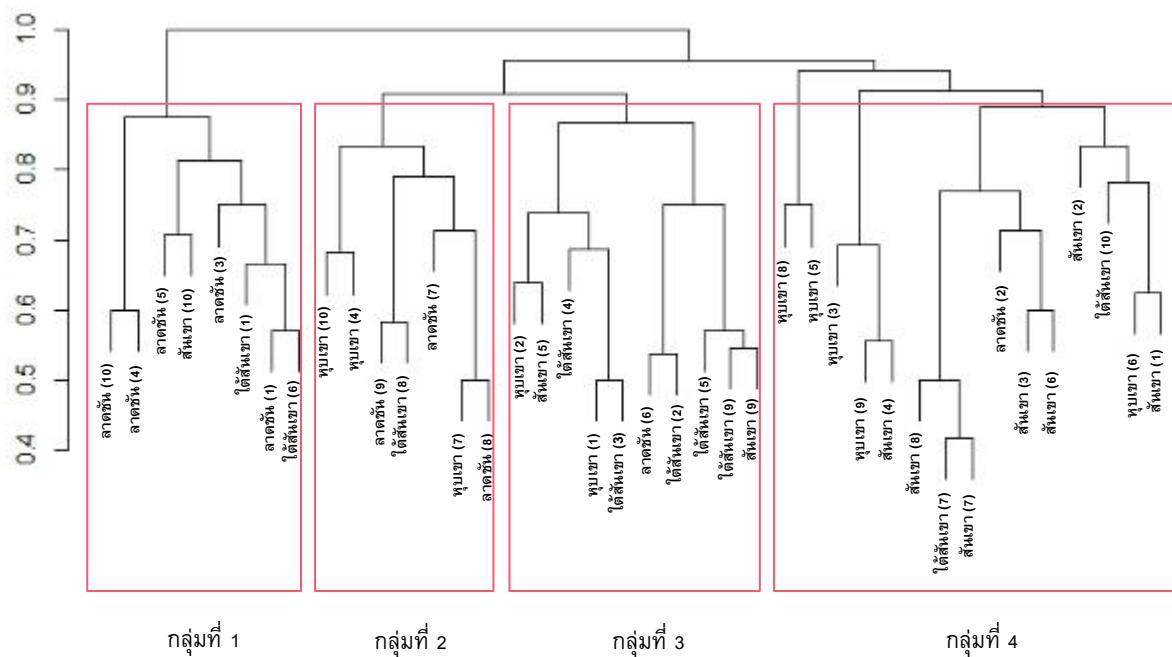
กลุ่มที่ 2 มีทั้งหมด 7 แปลง ประกอบด้วย แปลงที่ 4 7 10 จากพื้นที่หุบเขา แปลงที่ 7 8 9 จากพื้นที่ลาดชัน และ แปลงที่ 8 จากพื้นที่ได้สันเข้า

กลุ่มที่ 3 มีทั้งหมด 10 แปลง ประกอบด้วย แปลงที่ 1 2 จากพื้นที่หุบเขา แปลงที่ 6 จากพื้นที่ลาดชัน แปลงที่ 2 3 4 5 9 จากพื้นที่ได้สันเข้า และ แปลงที่ 5 9 จากพื้นที่สันเข้า

กลุ่มที่ 4 มีทั้งหมด 15 แปลง ประกอบด้วย แปลงที่ 3 5 6 8 9 จากพื้นที่หุบเขา แปลงที่ 2 จากพื้นที่ลาดชัน แปลงที่ 7 10 จากพื้นที่ได้สันเข้า แปลงที่ 1 2 3 4 6 7 8 จากพื้นที่สันเข้า (ภาพ 6)

ภาพ 5 Venn's Diagram แสดงจำนวนชนิดของใบเรือไฟต์ที่พบเฉพาะหรือร่วมกันในแต่ละพื้นที่

ภาพ 6 cluster diagram แสดงความสัมพันธ์ของแต่ละแปลงอย่างตามองค์ประกอบชนิดของใบเรือไฟต์ในแต่ละพื้นที่

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

การศึกษานี้พบว่าลักษณะพื้นที่ตามถี่น้อย อ่าศัย ทั้ง 4 แบบในพื้นที่ศึกษานี้ไม่ส่งผลต่อความหลากหลายนิดและองค์ประกอบชนิดของไบโรไฟต์อย่างชัดเจนเห็นได้จากจำนวนชนิดที่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และ การจัดกลุ่มตามองค์ประกอบชนิดที่ไม่สามารถแยกแบ่งย่อยจากลักษณะพื้นที่อยู่อ่าศัยได้อย่างชัดเจน แต่ในพื้นที่บางบริเวณมีความแตกต่างทางภายนอกอย่างชัดเจนและส่งผลต่อการปรากฏของไบโรไฟต์บางกลุ่ม

ในพื้นที่หุบเขาพบจำนวนชนิดของไบโรไฟต์รวมมากที่สุด รองลงมาเป็นพื้นที่สันเข้าซึ่งในทั้งสองพื้นที่นี้ พื้นผิวที่พบไบโรไฟต์มากที่สุดคือเปลือกไม้ และในพื้นที่หุบเขาระบบน้ำที่สันเขานี้ยังมีพื้นที่หน้าดัดของไม้ตันสูงใกล้เคียงกัน ซึ่งทำให้มีพื้นที่บนเปลือกไม้มากกว่าอีกสองพื้นที่ จึงทำให้มีไบโรไฟต์จำนวนมากจำแนกชนิดของไบโรไฟต์มากกว่าพื้นที่ลาดชันและพื้นที่ได้สันเขาระบบน้ำที่หน้าดัดของไม้ตันน้อยกว่า นอกจากนี้ลักษณะพื้นที่ทั่วไปในแต่ละพื้นที่นั้นพบว่าพื้นที่หุบเขาระบบน้ำ เป็นที่รับมีความลาดชันน้อยกว่าพื้นที่อื่นจึงมีน้ำขังอยู่ตลอด ต้นไม้ที่พบส่วนใหญ่เป็นต้นไม้ใหญ่ มีชั้นของเรือนยอดหนาแน่นมาก ทำให้มีความเย็น และความชื้นมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ซึ่งหมายความว่าจะมีการเจริญเติบโตของไบโรไฟต์ [25] พื้นที่สันเขาระบบน้ำที่ลาดชันมากที่สุด มีต้นไม้หนาแน่นมาก มีชั้นเรือนยอดหนาแน่น อีกทั้งมีลมพัดผ่านจากหุบเขากัน สองข้าง ทำให้อุณหภูมิไม่สูงและความชื้นไม่ต่างจากกันไป จึงอาจจะเป็นปัจจัยที่ทำให้พบความหลากหลายของไบโรไฟต์มากกว่าพื้นที่ลาดชันใกล้เคียงกันอีกสองบริเวณ ในพื้นที่ลาดชันนั้นเป็นพื้นที่ที่พบจำนวนไบโรไฟต์น้อย เนื่องจากในพื้นที่นี้ต้นไม้ส่วนใหญ่ที่พบเป็นส่วนมากเป็นต้นไม้ขนาดเล็ก ความหนาแน่นค่อนข้างน้อย ชั้นเรือนยอดค่อนข้างโปรด ส่วนพื้นที่ได้สันเขามีความลาดชันมาก ต้นไม้ที่พบมีหลากหลายขนาดปะปนกัน บางแห่งมีต้นไม้ขนาดเล็กจำนวนมากมีต้นไม้ใหญ่เพียงเล็กน้อย ชั้นเรือนยอดหนาแน่นปานกลาง ซึ่งส่งผลให้มีปริมาณแสงมาก อุณหภูมิสูง และ ความชื้นต่ำ ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมกับไบโรไฟต์เพียงบางชนิดเท่านั้น [2,26]

การศึกษาตอนหน้านี้เกี่ยวกับจำนวนชนิดของมอสส์ และลิเวอร์วีร์ตในระดับความสูงที่แตกต่างกันในอุทยานแห่งชาติเขานัน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า แต่ละระดับความสูงมีจำนวนและองค์ประกอบชนิดของไบโรไฟต์ที่แตกต่างกันซึ่งเป็นผลมาจากการแตกต่างกันของสภาพอากาศ เช่น อุณหภูมิและความชื้น ที่ส่งผลโดยตรงต่อการเดินทางของไบโรไฟต์ [14]

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบชนิดด้วย hierarchical cluster analysis และการตรวจสอบด้วย Venn's Diagram พบว่า ในแต่ละพื้นที่มีชนิดของไบโรไฟต์ซักกันมาก จึงทำให้ไม่สามารถแยกไบโรไฟต์ออกเป็นกลุ่มตามพื้นที่ได้ อาจเป็น เพราะว่าพื้นที่ทั้ง 4 พื้นที่นี้ มีระยะห่างใกล้เคียงกันไม่ไกลกันมากซึ่งอาจมีสภาพแวดล้อมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้พื้นที่ของไบโรไฟต์ที่ซักกันมากในทุกพื้นที่ นอกจากนี้ในพื้นที่ศึกษานี้ ช่วงระดับความสูงจากน้ำทะเลของพื้นที่อยู่ที่ 136 ถึง 316 เมตรจากระดับน้ำทะเลเท่านั้น ซึ่งอาจจะไม่แตกต่างมากเพียงพอที่จะเห็นรูปแบบของความหลากหลายที่แตกต่างกันตามความสูงของพื้นที่ ตามที่เคยมีรายงานมาในพื้นที่อื่นๆ ของป่าฝนเขตร้อน [11, 14, 26]

ในเชิงองค์ประกอบทางอนุกรมวิธาน พบไบโรไฟต์ในกลุ่มของมอสส์มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่ามอสส์สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในแปลงได้ดีกว่ากลุ่มอื่น สามารถอยู่ได้ทั้งในที่มีความชื้นมากจนถึงสภาพแห้งแล้งได้ดีกว่ากลุ่มของลิเวอร์วีร์ต และออร์นวีร์ต [27] โดยเฉพาะทัลลอลีย์ลิเวอร์วีร์ตและออร์นวีร์ตที่พบเฉพาะบริเวณที่มีน้ำขังมีความชื้นสูงในพื้นที่หุบเขาเท่านั้น เพราะเป็นพืชที่ไม่มีความสามารถในการทนการขาดน้ำได้เป็นเวลานาน [28]

การศึกษานี้เป็นการนำลักษณะทางภูมิประเทศามาใช้ในการแบ่งพื้นที่เป็นชนิดของถี่น้อย หรือใช้ศึกษาจำนวนและองค์ประกอบชนิดของไบโรไฟต์เป็นครั้งแรกในประเทศไทย ทำให้สามารถพบไบโรไฟต์ถึง 77 ชนิดในพื้นที่ศึกษานัดเดียว เพียง 24 เอกเดร์ และแสดงให้เห็นถึงระดับความหลากหลายที่สูงของพื้นที่ป่าฝนเขตร้อนในบริเวณภาคใต้ของประเทศไทย และแสดงให้เห็นว่าชนิดของถี่น้อยที่แตกต่างในพื้นที่ขนาดเล็กสามารถส่งผลต่อองค์ประกอบชนิดของไบโรไฟต์ได้เช่นกัน จึง

ควรศึกษาเกี่ยวกับผลของภูมิอากาศระดับเล็ก (microclimate) ในแต่ละชนิดของถินที่อยู่ต่อการเจริญของไบรโอล่าไฟต์ในเขต
ร้อนต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ดร.สราญทราย บุณยะเวชชีวิน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าพื้นที่ศึกษา และงบสนับสนุนการวิจัยจาก
The Forest Global Earth Observatory (ForestGEO) Project, Smithsonian Tropical Research Institute

เอกสารอ้างอิง

1. Gradstein, S. R., Churchill, S. P., & Salazar-Allen, N. (2001). *Guide to the Bryophytes of Tropical America*. New York, NY: New York Botanical Garden.
2. Frahm, J. P., Pócs, T., O'Shea, B., Koponen, T., Piipo, S., Enroth, J., ... Fang, Y. (2003). Manual of tropical bryology. *Tropical Bryology*, 23, 1–196.
3. Kraichak, E. (2014). Microclimate fluctuation correlated with beta diversity of epiphyllous bryophyte communities. *Biotropica*, 46(5). doi:10.1111/btp.12140
4. Sagar, T., & Wilson, P. (2009). Niches of common bryophytes in a semi-arid landscape. *The Bryologist*, 112(1), 30–41.
5. Snäll, T., Ehrlén, J., & Rydin, H. (2005). Colonization-extinction dynamics of an epiphyte metapopulation in a dynamic landscape. *Ecology*, 86(1), 106–115.
6. Frey, W., & Kurschner, H. (2011). Asexual reproduction, habitat colonization and habitat maintenance in bryophytes. *Flora: Morphology, Distribution, Functional Ecology of Plants*, 206(3), 173–184. doi:10.1016/j.flora.2010.04.020
7. Jiang, Y., Liu, X., Song, S., Yu, Z., & Shao, X. (2015). Diversity and distribution of ground bryophytes in broadleaved forests in Mabian Dafengding National Nature Reserve, Sichuan, China. *Acta Ecologica Sinica*, 35(2), 13–19. doi:10.1016/j.chnaes.2015.03.002
8. Horsák, M. M., Hájek, M. M., Spitale, D. D., Hájková, P. P., Díte, D. D., & Nekola, J. C. J. C. (2012). The age of island-like habitats impacts habitat specialist species richness. *Ecology*, 93(5), 1106–1114.
9. Gradstein, S. R., & Pócs, T. (1989). Bryophytes. In *Ecosystems of the World* (pp. 311–325). Elsevier.
10. Sonnleitner, M., Dullinger, S., Wanek, W., & Zechmeister, H. (2009). Microclimatic patterns correlate with the distribution of epiphyllous bryophytes in a tropical lowland rain forest in Costa Rica. *Journal of Tropical Ecology*, 25(03), 321–330.
11. Enroth, J. (1990). Altitudinal zonation of bryophytes on the Huon Peninsula, Papua New Guinea. A floristic approach, with phytogeographic considerations. *Tropical Bryology*, 2, 61–90.
12. Wolf, J. H. D. (1993). Diversity Patterns and Biomass of Epiphytic Bryophytes and Lichens Along an Altitudinal Gradient in the Northern Andes. *Annals of the Missouri Botanical Garden*, 80(4), 928–960.
13. Printarakul, N. (2016). *Bryophyte Flora of DoiSuthep-Pui National Park, Chiang Mai, Thailand*. Chaing Mai University, Thailand.
14. Chantanaorrapint, S. (2010, March 3). *Ecological studies of epiphytic bryophytes along altitudinal gradients in Southern Thailand*.
15. Kurten, E. L., Bunyavejchewin, S., & Davies, S. J. (2018). Phenology of a dipterocarp forest with seasonal drought: Insights into the origin of general flowering. *Journal of Ecology*, 106(1), 126–136.
16. Forgy, E. W. (1965). Cluster analysis of multivariate data: efficiency versus interpretability of classifications. *Biometrics*, 21, 768–769. doi:10.1007/s00442-008-1028-8
17. R Core Team. (2018). R: A Language and Environment for Statistical Computing. Vienna, Austria.
18. Bunyavejchewin, S., Sinbumroong, A., Turner, B. L., & Davies, S. J. (2019). Natural disturbance and soils drive diversity

- and dynamics of seasonal dipterocarp forest in Southern Thailand. *Journal of Tropical Ecology*, 35(3), 95-107.
19. Newmaster, S. G., Belland, R. J., Arsenault, A., Vitt, D., & Stephens, T. R. (2005). The ones we left behind: Comparing plot sampling and floristic habitat sampling for estimating bryophyte diversity. *Diversity and Distributions*, 11(1), 57–72.
20. Gradstein, S. R. (2011). *Guide to the Liverworts and Hornworts of Java*. Bogor, Indonesia: Southeast Asian Regional Centre of Tropical Biology.
21. Bartram, E. B. (1939). Mosses of the Philippines. *The Philippine Journal of Science*, 68, 1–437.
22. Goffinet B. & W.R. Buck. Classification of the Bryophyta. On-line version available at <http://bryology.uconn.edu/classification/>. Checked on 14 March 2019.
23. Söderström, L., Hagborg, A., Konrat, M. Von, Bartholomew-began, S., Bell, D., Briscoe, L., et al.(2016). World checklist of hornworts and liverworts. *PhytoKeys*, 59, 1–821. doi:10.3897/phytokeys.59.6261
24. Anderson, M. J., Crist, thomas O., Chase, J. M., Vellend, M., Inouye, B. D., Freestone, A. L., ... Swenson, N. G. (2011). Navigating the multiple meanings of diversity: a roadmap for the practicing ecologist. *Ecology Letters*, 14(1), 19–28.
25. Pócs, T. (1982). Tropical Forest Bryophytes. In A. J. E. Smith (Ed.), *Bryophyte ecology* (pp. 59–104). Dordrecht: Springer Netherlands.
26. Frahm, J.-P. (1990). The altitudinal zonation of bryophytes on Mt. Kinabalu. *Nova hedwigia*, 51(1–2), 133–149.
27. Oliver, M. J., Velten, J., & Mishler, B. D. (2005). Desiccation tolerance in bryophytes: a reflection of the primitive strategy for plant survival in dehydrating habitats? *Integrative Comparative Biology*, 45(5), 788–799.
28. Vanderpoorten, A., & Goffinet, B. (2009). *Introduction to Bryophytes*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.